

رساله دوم پطرس

مشخصات رساله دوم پطرس:

هدف:

برحذر کردن مسیحیان از معلمین دروغین و تشویق آنها به رشد در ایمان و شناخت مسیح.

نویسنده:

پطرس

گیرندگان:

به طور کلی کلیسا

تاریخ نگارش:

در حدود ۶۷ میلادی، یعنی سه سال بعد از نگارش نامه اول پطرس، و احتمالاً از روم

علت نگارش:

پطرس می‌داند که سالهای عمر او بزودی به پایان خواهد رسید (۱:۱۳ و ۱۴)، از این رو، آنچه را که در دل دارد می‌نویسد، و ایمانداران را از اتفاقاتی که پس از رحلت او روی خواهد داد، مخصوصاً از خطر معلمین دروغین، آگاه می‌سازد. او حقیقت تغییرناپذیر انجیل را به آنها یادآور می‌شود.

آیه کلیدی:

«او همچنین با قدرت عظیمش، هر چه که برای یک زندگی خداپسندانه نیاز داریم، عطا می‌کند و حتی ما را در جلال و نیکی خود سهیم می‌سازد؛ اما برای این منظور، لازم است که او را بهتر و عمیق‌تر بشناسیم» (۳:۱).

افراد مهم:

پطرس، پولس

امور مختلف می‌تواند نقش عوامل هشداردهنده را در زندگی روزمره ما بازی کند، مثل چراغ و علائم راهنمایی، صدا، بو، دلشوره و گفته‌ها و نوشته‌ها. با اینکه هشداردهنده‌ها بر خطرات مختلفی تأکید می‌کنند، ولی همه آنها یک هدف دارند که همانا برحذر داشتن شخص از خطری قریب‌الوقوع است. واکنش نسبت به این اخطارها نیز متفاوت است، از بی‌توجهی و غفلت گرفته تا فرار از خطر یا چاره‌اندیشی. نحوه عکس‌العمل شخص در برابر هشدار، معمولاً بر اساس موقعیت و منبع خطر تعیین می‌شود. برخوردی که با طوفانی قریب‌الوقوع می‌شود با برخوردی که با اتومبیلی که به‌طور ناگهانی در مقابل شخص قرار می‌گیرد، متفاوت است؛ و مشورتی که از دوست می‌رسد، بسیار بیشتر از اظهارنظر توأم با مزاح یک غریبه، مورد توجه قرار می‌گیرد. نامه دوم پطرس نامه‌ای هشداردهنده از شخصی صاحب قدرت و مرجعیت است که هیچ‌کس دیگری جز رسول شجاع، باتجربه، و وفادار مسیح نمی‌تواند باشد. این نامه آخرین پیام از سرباز بزرگ مسیح است. چون مدت کوتاهی پس از آن، او می‌بایست رحلت کند، یعنی به‌خاطر ایمانش شهید شود.

قبلاً پطرس نامه‌ای به ایمانداران نوشته بود تا در زحمات و جفاها، یعنی در حملات بی‌امانی که از بیرون به آنها می‌شد، ایشان را تسلی دهد و تشویق کند. اما سه سال بعد، در این نامه که حاوی پیام مکتوب اوست، پطرس مطالبی نوشت تا آنها را از خطر حمله داخلی، یعنی بی‌خیالی و بدعت آگاه سازد. چیزهایی که او درباره آنها صحبت می‌کند، بدین قرار است: چسبیدن به حقایق ایمان، حقایقی که هیچ‌جا بحث ندارد، رشد و بلوغ در ایمان، و رد همه کسانی که حقیقت را تحریف می‌کنند. اگر خوانندگان نامه‌اش به او گوش می‌دادند، زندگی آنها باعث عزت نام مسیح می‌شد و توجه کلیسایشان بر مسیح متمرکز می‌گردید.

بعد از سلام و درودی کوتاه (۱:۱)، پطرس راه چاره رفع رکود و کوتاه‌بینی در زندگی مسیحی را ارائه می‌دهد (۲:۱-۱۱). او می‌گوید که بزودی دار فانی را وداع خواهد گفت (۱:۱۲-۱۵) و ایمانداران باید به پیام او و فرامین کتاب مقدس گوش فرا دهند (۱:۱۶-۲۱).

سپس، اخطار صریحی درباره معلمین دروغین می‌دهد (۲:۱-۲۲). او می‌گوید که در زمانهای آخر، تعداد معلمین دروغین زیاد خواهد شد (۲:۱ و ۲)، عمل و سخن آنها فقط برای کسب پول خواهد بود (۳:۲)، امور روحانی را به باد تمسخر خواهند گرفت (۲:۲، ۱۱، ۱۰)، هر کاری را که غرایزشان حکم کند، انجام خواهند داد (۱۲:۲-۱۷)، مغرور و از خود راضی خواهند بود (۲:۱۸ و ۱۹)، و مورد داوری و مجازات خدا قرار خواهند گرفت (۲:۲-۳، ۱۰، ۲۰-۲۲).

پطرس نامه را با بیان علت نگارش آن، به پایان می‌برد (۳:۱-۱۸). او به آنها یادآوری

جنبه‌های خاص:

تاریخ نگارش و مقصد نامه مشخص نیست، و در مورد نویسنده آن تردید وجود دارد. به همین دلیل، نامه دوم پطرس، آخرین کتابی بود که جزو کتاب‌های کائنی عهدجدید پذیرفته شد. همچنین شباهت‌هایی بین دوم پطرس و یهودا وجود دارد.

می‌کند که خدا آمدن معلمین دروغین را پیش‌گویی کرده است، و دلایلی را برای تأخیر بازگشت مسیح ارائه می‌دهد (۱:۳-۱۳)، آنها را تشویق می‌کند تا از بدعت‌ها برحذر باشند، و در ایمانشان رشد کنند (۳:۱۴-۱۸). وقتی پطرس خوانندگان نامه را چنین مخاطب قرار می‌دهد: «به همه شما که با ما ایمانی یکسان دارید»، پس نامه دوم پطرس می‌تواند خطاب به ما هم نوشته شده باشد. دنیای ما پر است از انبیا و معلمین دروغینی که مدعی دانستن حقیقت‌اند و برای جلب توجه و یافتن طرفدار، سر و صدای زیادی به‌راه می‌اندازند. به دقت به پیام پطرس گوش فرا دهید و به اخطار او توجه کنید. تصمیم بگیرید در شناخت مسیح رشد کنید و همه کسانی را که پیامی را موعظه می‌کنند که با کلام آشکار خدا سازگاری ندارد، از خود برانید.

تقسیم‌بندی کلی

- ۱- رهنمودهایی برای مسیحیان در حال رشد (۱:۱-۲۱)
- ۲- خطرات احتمالی در راه مسیحیان در حال رشد (۲:۱-۲۲)
- ۳- امیدواری برای مسیحیان در حال رشد (۳:۱-۱۸)

پطرس نامه اول را نوشت تا درباره برخورد با جفا (آزمایشهایی که از بیرون از کلیسا بر آنها وارد می‌آمد) به آنها تعلیم دهد، درحالی که این نامه را نوشت تا درباره برخورد با بدعت (آزمایشهایی که از داخل کلیسا بر آنها وارد می‌شد) ایشان را هدایت کند. اغلب معلمین دروغین، فریبکاران زرنگی هستند. امروز ایمانداران هنوز هم باید گوش به زنگ باشند تا در دام تعلیم، بدعت‌ها، و فرقه‌های دروغین نیفتند. این نامه اطلاعاتی به ما می‌دهد که ما را در جهت تشخیص تعالیم دروغین کمک می‌کند.

موضوعات مهم

موضوع

توضیحات

اهمیت

رشد لازمه زندگی مسیحی است. رشد با ایمان شروع می‌شود و به دوست داشتن دیگران منتهی می‌گردد. برای اینکه همچنان به رشد کردن ادامه دهیم، باید خدا را بشناسیم، از پیروی او دست بر نداریم، و تعالیم او را از یاد نبریم. ما باید همیشه در اطاعت وفادارانه و رشد مسیحی سخت کوش باشیم.

مسیحیان احتیاج به قوه تشخیص دارند تا بتوانند با معلمین دروغین مقاومت کنند. اگر ما نسبت به کلام خدا یعنی به کتاب مقدس، وفادار بمانیم، و کسانی را که حقیقت را تحریف می‌کنند، از خود دور کنیم، در این صورت خدا می‌تواند ما را از فریب معلمین دروغین برهاند.

چاره بی‌خیالی، بی‌قانونی، و رفع بدعت، در یقین و اطمینان کامل به بازگشت مسیح یافت می‌شود. خدا هنوز به بی‌ایمانان فرصت می‌دهد تا توبه کنند. برای اینکه مسیحیان برای بازگشت مسیح آماده باشند، باید اعتماد خود را به خدا حفظ کنند و در مقابل فشارها مقاومت نمایند تا از انتظار برای بازگشت مسیح مأیوس نشوند.

ایمان ما اگر واقعی باشد، خود را در رفتار درست ما آشکار خواهد کرد. اگر مردم در رشد مسیحی سخت کوش باشند، معلمین دروغین نخواهند توانست آنها را فریب داده، از ایمان به مسیح بر گردانند.

پطرس به کلیسا اخطار می‌دهد تا از معلمین دروغین برحذر باشند. این معلمین به مقام خود مغرور بودند، گناهان جنسی را ترویج می‌دادند، و به نگاه نداشتن ده فرمان تشویق می‌کردند. پطرس با اشاره به الهامی بودن کتاب مقدس که مرجع ما می‌باشد، با آنها مخالفت می‌کند.

روزی مسیح آسمان و زمین جدیدی را خلق خواهد کرد، جایی که ما تا ابد در آن زندگی خواهیم کرد. امید ما مسیحیان به همین وعده است. اما مسیح به‌هنگام بازگشت خود، بر تمام کسانی که از ایمان به او امتناع ورزیده‌اند، داورى خواهد کرد.

سخت کوشی

معلمین دروغین

بازگشت مسیح

۱- رهنمودهایی برای مسیحیان در حال رشد

از طرف من، شمعون پطرس، خدمتگزار و رسول عیسی مسیح،
به همه شما که با ما ایمانی یکسان دارید.

دعا می‌کنم که رحمت و آرامش در اثر شناخت خدا و خداوندمان عیسی، به فراوانی به شما عطا شود.

۱:۱
روم ۱۲:۱-۱۳:۴
افس ۵:۴
تیط ۱۳:۲
۱ پتر ۷:۱-۱۰:۱ ؛ ۷:۲

توانایی‌های فردی در جهت رشد در زندگی

ایمانی که به آن اشاره کردم، ایمانی است که از جانب خدا و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح عطا می‌گردد و نعمتی گرانبهاست؛ و خدا بخاطر مهربانی و نیکویی مطلق خود، این ایمان را به هر یک از ما عنایت می‌فرماید.

او همچنین با قدرت عظیمش، هر چه که برای یک خداپسندانه نیاز داریم، عطا می‌کند و حتی ما را در جلال و نیکویی خود سهیم می‌سازد؛ اما برای این منظور، لازم است که او را بهتر و عمیق‌تر بشناسیم.^۴ با همین قدرت عظیم بود که تمام برکات غنی و عالی را که وعده داده بود، به ما بخشید. یکی از این وعده‌ها این بود که ما را از شهوت و فساد محیط اطرافمان رهایی دهد و از طبیعت و صفات الهی خود بهره‌ای به ما عطا فرماید.

اما برای دسترسی به این برکات، علاوه بر ایمان، به خصلت‌های دیگری نیز نیاز دارید؛ بلی، باید سخت بکوشید که نیک باشید، خدا را بهتر بشناسید و به

۲:۱
۲ پتر ۱۸:۳

۳:۱
۲ تس ۱۴:۲

۴:۱
یعقو ۲۷:۱
ایو ۱۶:۱۵ و ۲

۵:۱
کول ۳:۲

۱:۳ و ۴ عبارت «نیکویی خدا» به طور تحت‌اللفظی «طبیعت الهی» ترجمه شده است. قدرت لازم برای رشد از خود ما نیست، بلکه از خداست. از آنجایی که برای ما امکان ندارد «زندگی خداپسندانه‌ای» داشته باشیم، خدا طبیعت خود را به ما می‌دهد تا ما را از گناه حفظ کند و ما را یاری دهد تا برای او زندگی کنیم.

۵:۱-۹ در بعضی موارد، ایمان چیزی ورای اعتقاد است؛ ایمان باید به عمل منتهی شود. ایمانی که حقیقتاً نمایانگر زندگی تغییر یافته نباشد، کم‌کم محو می‌شود (یعقوب ۱۴:۲-۱۷). پطرس عملکردهای مختلف ایمان را بر می‌شمارد که عبارتند از: شناخت بهتر خدا، صبر بیشتر، انجام اراده خدا، دوست داشتن دیگران. این عملکردها خود به خود به وجود نمی‌آید، بلکه مستلزم سخت‌کوشی است. این اعمال اختیاری نیست، بلکه همه آنها باید قسمت ثابتی از زندگی مسیحی باشد. ما انجام یکی از آنها را خاتمه نمی‌دهیم تا به دیگری بپردازیم، بلکه همه آنها را با هم به کار می‌بندیم.

۱:۱ نامه اول پطرس تقریباً زمانی که نرون، امپراطور روم جفای شدید بر مسیحیان را آغاز کرد، نوشته شده است. نامه دوم پطرس دو یا سه سال بعد (بین سالهای ۶۶-۶۸ م.)، یعنی بعد از شروع آن جفای سخت، به نگارش در آمد. نامه اول، نامه تشویق آمیزی بود خطاب به مسیحیانی که در رنج و زحمت بودند، اما نامه دوم متمرکز بر مشکلات داخلی کلیسا است، به خصوص معلمین دروغینی که باعث می‌شدند مردم به شک بیفتند و از مسیحیت رو بر گردانند. نامه دوم با محکوم کردن انگیزه‌های ناپاک معلمین دروغین و اثبات مجدد حقایق مسیحیت، یعنی مرجعیت و اقتدار کتاب مقدس، برتری ایمان، و اطمینان به بازگشت مسیح، به پیکار علیه بدعت‌های آنان می‌پردازد.

۲:۱ بسیاری از ایمانداران انتظار مهربانی و آرامش بیشتری را از خدا دارند، اما مایل نیستند در جهت شناخت بیشتر او تلاش کنند. برای برخوردار شدن از امتیازاتی که خدا به رایگان به ما می‌دهد، باید سخت‌کوشی را با اعتماد کامل تلفیق کنیم.

ارادهٔ او پی ببرید. ^۶ همچنین باید حاضر باشید تا خواسته‌های خود را کنار گذاشته، با صبر و دینداری خدا را با شادی خدمت نمایید. ^۷ به این ترتیب، راه را برای قدم بعدی هموار می‌کنید، یعنی آماده می‌شوید تا انسانها را دوست بدارید. این محبت رشد کرده، تبدیل به محبتی عمیق نسبت به انسانها خواهد گشت. ^۸ اگر اجازه دهید این خصلت‌های خوب در شما رشد کنند و فزونی یابند، از لحاظ روحانی نیرومند شده، برای خداوندان عیسی مسیح مفید و پرثمر خواهید شد. ^۹ اما کسی که اجازه نمی‌دهد این خصوصیات در او ریشه بدوانند، در حقیقت کور یا لاقط کوتاه‌بین است و فراموش کرده است که خدا او را از زندگی گناه‌آلود سابقش نجات داده تا بتواند برای خداوند زندگی کند.

^{۱۰} بنابراین، ای برادران عزیز، بکوشید تا ثابت کنید که حقیقتاً جزو برگزیدگان و دعوت‌شدگان خدا هستید؛ زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد و از خدا دور نخواهید شد؛ ^{۱۱} و خدا نیز دروازه‌های آسمان را به روی شما خواهد گشود تا وارد ملکوت جاودانی خداوند و نجات‌دهنده‌مان عیسی مسیح گردید.

توجه داشتن به کتاب مقدس

^{۱۲} اما من هیچگاه از یادآوری این مطالب به شما، کوتاهی نخواهم کرد، گرچه آنها را می‌دانید و در حقیقتی که یافته‌اید، ثابت و استوار می‌باشید. ^{۱۳} تا زمانی که

۶:۱
قرن ۲۵:۹
غلا ۲۲:۵
۷:۱
یو ۳۵:۳۴
روم ۱۰:۱۲
۱ پط ۲۲:۱
۸:۱
یو ۶-۱:۱۵
کول ۱۰:۱
۲ پط ۳:۱
۹:۱
قرن ۴ و ۳:۴
یو ۱۱:۲

۱۰:۱
متی ۱۴:۲۲
روم ۲۸:۸-۳۱ : ۲۹:۱۱
۱ تس ۴:۱
یهو ۲۴
۱۱:۱
۲ تیمو ۱۸:۴
۲ پط ۲۰:۲
مکا ۲۱:۳

۱۴ و ۱۳:۱
یو ۳۶:۱۳ : ۱۸:۲۱
۲ تیمو ۶:۴
۲ پط ۱۲:۱ : ۱۳

خداوند تعلق دارید، سخت کوشی شما آن را ثابت خواهد کرد. اگر متعلق به خداوند هستید، که سخت کوشی‌تان دال بر این مدعا خواهد بود، معلمین دروغین یا گناهان پرجاذبه هرگز شما را به بیراهه نخواهند کشید.

۱۲-۱۵ مریبان برجسته ورزشی، اصول اساسی رشته خود را دائماً به شاگردان ورزشکار خود یادآوری می‌کنند تا جزو عادات آنان شود. ما در زندگی روحانی وقتی در مطالعه حقایق عمیق‌تر جلو می‌رویم، نباید اصول اساسی ایمان خود را نادیده بگیریم. همان‌طور که یک ورزشکار به تمرین مرتب نیاز دارد، ما نیز احتیاج داریم که اصول اساسی ایمانمان و علت ایمان آوردن خود به مسیح را به یاد آوریم. نگذارید از پیغامهایی که درباره اصول اساسی زندگی مسیحی است، خسته یا بی‌حوصله شوید. بلکه شیوه یک ورزشکار را به کار گیرید که حتی با فراگیری مهارت‌های پیشرفته‌تر، اصول اساسی را تمرین کرده، عیب خود را اصلاح می‌کند.

۱۴ و ۱۳:۱ سالها پیش از اینکه بطرس این نامه را بنویسد، مسیح او را برای مرگی که می‌بایست با آن روبرو شود، آماده کرده بود (مراجعه کنید به یوحنا ۱۸:۲۱ و ۱۹). حالا بطرس می‌داند که مرگش نزدیک است. بطرس به‌خاطر

۶:۱ معلمین دروغین می‌گفتند که نیازی به پرهیزکاری نیست چون اعمال هیچ کمکی به ایماندار نمی‌کند (۱۹:۲). درست است که اعمال نمی‌توانند ما را نجات دهند، اما این کاملاً غلط است که فکر کنیم اهمیتی هم ندارند. ما نجات یافته‌ایم تا بتوانیم در شباهت به مسیح رشد کرده، دیگران را خدمت کنیم. خدا می‌خواهد محبت فعال را که از خصایص خودش می‌باشد، در شما تولید کند. اما برای این کار، او از شما می‌خواهد که تلاش کنید. برای رشد روحانی، باید پرهیزکاری در ما رشد کند.

۹:۱ ایمان ما باید و برای اعتقاداتمان برود؛ ایمان ما باید جزء پویایی از زندگی ما شود، یعنی به اعمال نیک و بلوغ روحانی منتهی شود. نجات بستگی به اعمال نیک ندارد، اما به اعمال نیک منتهی می‌شود. کسی که ادعا می‌کند نجات یافته، درحالی که زندگی‌اش تغییر نکرده، مفهوم ایمان را به هیچ عنوان نفهمیده است.

۱۰:۱ بطرس می‌خواهد ایمانداران را از خواب غفلت بیدار کند، ایمانداران بی‌خیالی که در اثر گوش فرا دادن به معلمین دروغین، بر این اعتقاد بودند که چون نجات متکی بر اعمال نیک نیست، پس می‌توانند هرطور که دوست دارند، زندگی کنند. بطرس می‌گوید اگر شما واقعاً به

در این دنیای فانی بسر می‌برم، وظیفه خود می‌دانم که این نکات را به شما تذکر دهم تا آنها را فراموش نکنید.^{۱۴} زیرا می‌دانم که بزودی دارفانی را وداع خواهم گفت؛ خداوندمان عیسی مسیح نیز مرا از این موضوع آگاه ساخته است.^{۱۵} بنابراین، سعی می‌کنم این نکات را چنان در فکر و ذهن شما نقش نمایم که حتی پس از رحلت من نیز بتوانید آنها را بیاد آورید.

^{۱۶} زمانی که ما درباره قوت و بازگشت خداوندمان عیسی مسیح با شما سخن گفتیم، داستانهای ساختگی برایتان تعریف نکردیم، زیرا من با چشمان خود، عظمت و جلال او را دیدم.^{۱۷} و وقتی بر آن کوه مقدس، جلال و شکوه خدای پدر از او می‌درخشید، من آنجا بودم. من آن صدا را شنیدم که از آسمان طنین افکند و گفت: «این فرزند عزیز من است؛ از او بسیار خوشنودم.»

^{۱۹} پس ملاحظه می‌کنید که ما آنچه را که انبیاء گفته‌اند، به چشم دیده و ثابت کرده‌ایم که گفتار آنان حقیقت دارد. شما نیز اگر به نوشته‌های ایشان با دقت بیشتری توجه نمایید، کار بسیار خوبی می‌کنید. زیرا کلام ایشان همچون نور بر همه زوایای تاریک می‌تابد و نکات مبهم و دشوار را برای ما روشن می‌سازد. با مطالعه و دقت در کلام ایشان، نور در وجودتان طلوع خواهد کرد و مسیح، این «ستاره صبح» در قلبتان خواهد درخشید.^{۲۰} این را بدانید که هیچیک از پیشگویی‌های کتاب آسمانی، از فکر خود انبیاء تراوش نکرده، بلکه روح القدس در وجود این مردان خدا قرار می‌گرفت و حقیقت را به ایشان عطا می‌کرد تا بازگو نمایند.

۲- خطرات احتمالی در راه مسیحیان در حال رشد

اما در آن روزگاران، انبیای دروغین نیز بودند، همانطور که در میان شما نیز معلمین دروغین پیدا خواهند شد که با نیرنگ، دروغهایی

۱۶:۱

متی ۱:۱۷-۵؛ ۲۸:۱۸

مر ۱۳:۲۶

لو ۹:۲۸-۳۲

افس ۴:۱۴

۱ تسال ۲:۱۹

۱ تیمو ۴:۱

۱۷:۱

متی ۵:۱۷

عبر ۳:۱

۱۹:۱

مز ۱۱۹:۱۰۵

امث ۲۳:۶

لو ۱:۷۸ و ۷۹

۲ قرن ۶:۴

۱ پط ۱:۱۰-۱۲

مکا ۱۶:۲۲

۲۰:۱

روم ۶:۱۲

۲ پط ۳:۳

۲۱:۱

یو ۱۴:۲۶

۲ قرن ۱۳:۲

۲ تیمو ۱۶:۳

۱:۲

تث ۱:۱۳-۳

متی ۱۵:۷

۲ قرن ۱۳:۱

۱ تیمو ۱:۴

یهو ۴

عیقاید انسانی درباره خدا نیست، بلکه سخنان خود خداست که از طریق انسانها به انسانها داده شده است. پطرس با تأکید بر قدرت و اختیار خود در مقام یک شاهد عینی و تکیه بر مرجعیت کتاب مقدس مبنی بر الهامی بودن آن، مقدمات انتقاد شدید خود را از معلمین دروغین، فراهم می‌سازد. اگر این مردان بدکار، رسولان و کتاب مقدس را نفی می‌کنند، پیغام آنها نمی‌تواند از خدا باشد.

۱:۲ عیسی به شاگردان خود فرموده بود که انبیای دروغین خواهند آمد (متی ۲۴:۱۱؛ مرقس ۱۳:۲۲ و ۲۳). پطرس این سخنان را شنیده بود، و حالا می‌دید که سخنان استادش به تحقق پیوسته است. همانطور که در زمان عهدعتیق انبیای دروغین با انبیای واقعی مخالفت

ایمانش در حدود سال ۶۸ م. شهید شد. یکی از احادیث می‌گوید که او را به خواست خودش وارونه مصلوب کردند، چون خود را لایق ندانست که مانند استادش بمیرد. **۱۶:۱-۱۸** پطرس به تبدیل هیأت مسیح اشاره می‌کند که طی آن هویت الهی عیسی برای او و دو شاگرد دیگر آشکار شد (مراجعه کنید به متی ۱:۱۷-۸؛ مرقس ۹:۲-۸؛ لوقا ۹:۲۸-۳۶).

۱۶:۱-۲۱ این قسمت بیانی است محکم دال بر الهامی بودن کتاب مقدس. پطرس ثابت می‌کند که انبیای عهدعتیق پیغام خدا را نوشته‌اند، و خود و دیگر رسولان را در همین جرگه قرار می‌دهد چون آنها نیز حقایق الهی را اعلام می‌کنند. کتاب مقدس مجموعه‌ای از افسانه‌ها و

درباره خدا بیان خواهند کرد و حتی با سرور خود، مسیح که ایشان را با خون خود خریده است، سر به مخالفت برخواهند داشت. اما ناگهان سرنوشتی هولناک دچار آنها خواهد شد. ^۲عده‌ای بسیار، تعالیم مضر و خلاف اخلاق ایشان را پیروی خواهند کرد و به سبب همین افراد، راه مسیح مورد اهانت و تمسخر قرار خواهد گرفت.

^۳ این معلم‌نماها از روی طمع، با هرگونه سخنان نادرست خواهند کوشید پول شما را به چنگ بیاورند. اما خدا از مدتها پیش ایشان را محکوم فرموده؛ پس نابودی‌شان نزدیک است. ^۴خدا حتی از سر تقصیر فرشتگانی که گناه کردند نگذشت، بلکه ایشان را در ظلمت جهنم محبوس فرمود تا زمان داوری فرا رسد. ^۵همچنین، در روزگاران گذشته، پیش از طوفان، بر هیچکس ترحم نفرمود، جز بر نوح که راه راست خدا را اعلام می‌کرد، و بر خانواده او که هفت نفر بودند. در آن زمان، خدا همه مردم خدانشناس دنیا را با طوفانی عالمگیر بکلی نابود ساخت. ^۶مدتها پس از آن، خدا شهرهای «سدوم» و «عموره» را به تلی از خاکستر تبدیل نمود و از صفحه روزگار محو ساخت، تا در آینده درسی باشد برای تمام خدانشناسان و بی‌دینان.

^۷اما در همان زمان، خدا «لوط» را از سدوم نجات داد، زیرا او مرد درستکاری بود و از رفتار و سخنان قبیح و هرزه و گناه‌آلودی که هر روز از ساکنان شهر می‌دید و می‌شنید، رنج می‌برد و به تنگ می‌آمد. ^۸به همین ترتیب خدا می‌تواند من و شما را نیز از وسوسه‌های اطرافمان رهایی بخشد و به مجازات مردم

۳:۲

اتیمو ۵:۶

یهو ۱۶

۴:۲

یهو ۶

مکا ۱:۲۰-۳

۵:۲

پیدا ۱۳:۶-۲۲

۱ پتر ۲۰:۳

۲ پتر ۶:۳

۶:۲

پیدا ۲۴:۱۹ و ۲۵

متی ۱۵:۱۰ ؛ ۲۳:۱۱

روم ۲۹:۹

یهو ۷

۷:۲

پیدا ۱۶:۵، ۱۶ و ۲۹

۲ پتر ۱۷:۳

۹:۲

یهو ۶

طمع و معلمین دروغین را محکوم می‌کردند (مراجعه کنید به اتیموتائوس ۵:۶).

۴:۲-۶ اگر خدا از سر تقصیر فرشتگان، یا مردمی که پیش از طوفان زندگی می‌کردند، یا شهروندان سدوم و عموره، نگذشت، از تقصیر این معلمین دروغین هم خواهد نگذشت. برخی این باور را به ما القا می‌کنند که خدا به‌خاطر محبت زیادش همه مردم را نجات خواهد داد. اما این حماقت است اگر فکر کنیم که خدا داوری نهایی را بر هم خواهد زد. این سه نمونه باید قطعاً هشدار باشد در این خصوص که خدا گناه را داوری می‌کند و گناهکارانی که توبه نمی‌کنند، نمی‌توانند از آن بگریزند.

۷:۲-۹ همانطور که خدا لوط را از سدوم نجات داد، ما را نیز از وسوسه‌های گناه‌آلود دنیا رهایی خواهد داد. لوط بی‌گناه نبود، اما به خدا اعتماد کرد و خدا به‌هنگام نابودی سدوم، از تقصیر او گذشت (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره لوط مراجعه کنید به تاریخچه زندگی او در پیدایش فصل ۴).

می‌کردند (برای مثال، مراجعه کنید به ارمیا ۲۳:۱۶-۴۰ ؛ ۲۸:۱-۱۷) و چیزهایی را به مردم می‌گفتند که باب میل خودشان بود، معلمین دروغین نیز تعالیم مسیح و سخنان رسولان او را تحریف می‌کردند. این معلمین، زندگی و مرگ و قیام عیسی را بی‌اهمیت جلوه می‌دادند. بعضی از آنها ادعا می‌کردند که مسیح نمی‌تواند خدا باشد؛ دیگران بر این ادعا بودند که او نمی‌توانسته انسان واقعی بوده باشد. آنها هر نوع عمل غیراخلاقی، به‌خصوص گناهان جنسی را مجاز می‌دانستند و حتی مردم را به انجام این گونه اعمال تشویق می‌کردند. اگرچه این معلمین دروغین مشهور بودند، اما پطرس هشدار می‌دهد که آنها باعث نابودی خواهند بود.

۳:۲ معلمین باید هزینه خود را از طریق کسانی که به آنها تعلیم می‌دهند تأمین کنند؛ اما این معلمین دروغین سعی داشتند با تحریف حقیقت و بیان چیزهایی که باب میل مردم است، پول به‌دست آورند. آنها بیشتر به فکر کسب پول بودند تا تعلیم حقیقت. هم پطرس و هم پولس

خدانشناس ادامه دهد تا سرانجام روز داوری فرا برسد.^{۱۰} مجازات خدا خصوصاً بر کسانی سخت خواهد بود که بدنبال خواسته‌های ناپاک و جسمانی خود می‌روند و تابع هیچ قدرتی نیستند. اینان چنان گستاخ هستند که حتی موجودات آسمانی را نیز به باد تمسخر می‌گیرند؛^{۱۱} درحالیکه فرشتگان آسمانی که در حضور خدا هستند و صاحب قدرت و قوتی بسیار برتر از این معلم‌نماها می‌باشند، هرگز به این موجودات توهین نمی‌کنند.

^{۱۲} این معلمین دروغین و فریبکار، مانند حیوانات وحشی که برای شکار و کشته شدن آفریده شده‌اند، فقط بر اساس غریزه خود عمل می‌کنند، و هر کاری را که غریزه‌شان حکم می‌کند، انجام می‌دهند. اینان، هرچه را که نمی‌فهمند مسخره می‌کنند، غافل از اینکه روزی مانند همان حیوانات نابود خواهند شد.

^{۱۳} بلبل، مزد این معلم‌نماها همین است، زیرا روزهای عمر خود را به خوشگذرانیهای گناه‌آلود می‌گذرانند. وجود ایشان در میان شما باعث ننگ و رسوایی است؛ خود را درستکار نشان می‌دهند تا در ضیافت‌های کلیسایی شما داخل شوند.^{۱۴} به هر زنی با نظر ناپاک نگاه می‌کنند و از زناکاری هرگز سیر نمی‌شوند؛ زنان بی‌اراده را به نیرنگ به دام می‌اندازند؛ ایشان خود را طمعکار بار آورده‌اند و زیر لعنت و محکومیت خدا قرار دارند.^{۱۵} از راه راست خارج شده، مانند «بلعام» پسر «بعور» گمراه شده‌اند. بلعام پولی را که از انجام ناراستی

۱۰:۲
خرو ۲۸:۲۲
۲ پط ۳:۳
یهو ۱۸:۱۶، ۸

۱۱:۲
یهو ۹

۱۲:۲
یهو ۱۰

۱۳:۲
روم ۱۳:۱۳
اقرن ۱۱:۲۱
فیل ۱۹:۳
۲ پط ۱۵:۲
۱۴:۲
افس ۳:۲
۲ پط ۱۸:۲ ؛ ۱۶:۳

۱۵:۲
اعد ۵:۲۲-۱۷:۷
ث ۴:۲۳
اعما ۱۰:۱۳
۲ پط ۱۳:۲
یهو ۱۱
مکا ۱۴:۲

همراه دیگران، در ضیافت کلیسایی سهیم می‌شدند. یکی از بزرگترین کارهای رباکارانه آنها این بود که در مهمانی مقدس که برای ارتقا محبت و اتحاد در بین ایمانداران ترتیب داده می‌شد، شرکت می‌کردند، و در عین حال از کسانی که با نظرات آنها موافق نبودند، بدگویی می‌کردند و به آنها تهمت می‌زدند. اما پولس به قرن‌تیان می‌گوید: «اگر کسی به‌طور ناشایسته از این نان بخورد و از این پیاله بنوشد، به بدن و خون خداوندان عیسی مسیح بی‌احترامی کرده و نسبت به آنها مرتکب گناه شده است» (اقرن‌تیان ۱۱:۲۷). گناه این معلم‌نماها فقط به تعلیم دروغ و خوشگذرانی‌های گناه‌آلود خلاصه نمی‌شد؛ آنها با انحراف دیگران از پسر خدا، عیسی، مرتکب گناه می‌شدند.

۱۵:۲ پادشاهی بت‌پرست، بلعام را اجیر کرده بود که اسرائیل را لعنت کند. بلعام برای مدتی به آنچه که خدا به او گفت، عمل کرد (اعداد ۲۲-۲۴)، اما عاقبت انگیزه‌ها و امیال ناپاک او برای کسب ثروت، بر او غالب آمد (اعداد ۱۲۵-۳ ؛ ۱۶:۳۱). مانند معلمین دروغین زمان پطرس، بلعام از مذهب برای پیشرفت شخصی استفاده کرد، گناهی که خدا نمی‌تواند از آن بگذرد.

۱۰:۲-۱۲ «موجودات آسمانی» ممکن است فرشتگان، تمامی جلال دنیای نادینی، یا به احتمال بیشتر، فرشتگان سقوط کرده باشند. مضمون مشابهی در یهودا ۱:۸-۱۰ یافت می‌شود. در هر دو قسمت نوشته شده که معلمین دروغین حقایق روحانی‌ای را که نمی‌فهمند، مسخره می‌کنند، قدرت شیطان را سرسری می‌گیرند، و فکر می‌کنند که قادر به داوری شیطان هستند. امروز بسیاری در دنیای ما، امور روحانی را به باد تمسخر می‌گیرند. آنها منکر وجود دنیای روحانی‌اند و مدعی‌اند که فقط چیزهایی که می‌توان دید و احساس کرد، واقعی است. آنها، مثل معلمین دروغین زمان پطرس، ابلهانی هستند که در آخر اشتباهشان ثابت خواهد شد. شیطان و قدرت‌های آسمانی شرارت را سرسری نگیرید یا از شکست آتی او غرور به خود راه ندهید. اگرچه شیطان به کلی نابود خواهد شد، اما در حال حاضر در حال عمل است و سعی دارد مسیحیان از خودراضی و مغرور را بسوی خودش بکشد.
۱۳:۲ و ۱۴ ضیافت کلیسایی قسمتی از جشن شام خداوند بود. ضیافت کلیسایی با صرف یک وعده غذا شروع می‌شد و به عشاء ربانی ختم می‌گردید. معلمین دروغین با اینکه آشکارا زندگی گناه‌آلودی داشتند، اما در کلیسا

بدست می آورد، دوست می داشت؛^{۱۶} اما وقتی الاغ او به زبان انسان به حرف آمد و او را سرزنش و توبیخ کرد، از رفتار نادرست خود دست کشید.
^{۱۷} این اشخاص همچون چشمه های خشکیده، نفعی به کسی نمی رسانند، و مانند ابرهایی که به هر سو رانده می شوند، ناپایدارند و تاریکی ابدی جهنم انتظارشان را می کشد.^{۱۸} ایشان به گناهان و اعمال ناپاک خود می بالند، و آنان را که تازه از چنین زندگی گناه آلودی نجات یافته اند، با استفاده از فریب شهوت، باز به دام گناه می کشانند،^{۱۹} و می گویند: «کسی که نجات یافته، آزاد است هر کاری می خواهد بکند و هیچ کار او گناه بحساب نخواهد آمد.» درحالی که خودشان نیز آزاد نیستند بلکه اسیر شهوات می باشند، زیرا انسانی که تحت تسلط چیزی است، اسیر آن می باشد.

^{۲۰} هرگاه کسی با شناخت خداوند و نجات دهنده مان عیسی مسیح، از ناپاکی های این دنیا رهایی یابد، ولی بعد از آن، بار دیگر اسیر آن آلودگیها گردد، وضعش بدتر از سابق می شود.^{۲۱} اگر چیزی درباره مسیح نمی دانست، برایش بهتر بود از اینکه مسیح را بشناسد و سپس به احکام مقدسی که به او سپرده شده است، پشت پا بزند.^{۲۲} آن مثل قدیمی چه خوب می گوید که «سگ به قی خود باز می گردد و خوک شسته شده، بار دیگر در لجن می غلطد.» این مثل درباره این اشخاص صدق می کند.

۳- امیدواری برای مسیحیان در حال رشد

۳ برادران عزیز، این دومین نامه ای است که به شما می نویسم. در هر دو نامه کوشیده ام مطالبی را که از پیش می دانستید، یادآوری نمایم تا فکر پاکتان را روشن سازم، یعنی همان مطالبی را که از انبیای مقدس و از ما رسولان مسیح آموخته اید، زیرا ما سخنان خداوند و نجات دهنده مان را به گوش شما رساندیم.

۱۶:۲

اعد ۲۱:۲۲-۲۸

۱۷:۲

یهو ۱۳ و ۱۲

۱۸:۲

اعما ۴:۲

افس ۴:۱۷-۱۹

۲ پیتر ۲:۲، ۴، ۱۴، ۲۰

یهو ۱۶

۱۹:۲

یو ۳۴:۸

روم ۱۶:۶

غلا ۵:۱۳

۲۰:۲

متی ۱۲:۴۳-۴۵

لو ۱۱:۲۶

۲ تیمو ۴:۲

۲ پیتر ۲:۱، ۲:۱۸

۲۱:۲

جز ۱۸:۲۴

۱ تیمو ۶:۱۴

عبر ۱۰:۴، ۱۰:۲۶

یعقو ۴:۱۷

۲۲:۲

امت ۲۶:۱۱

۱:۳

اعما ۳:۲۱

افس ۳:۵

۲ پیتر ۱:۱۳

می دانست ایمان آوردن به مسیح و دریافت نجات چیست، و شاید حتی تحت تأثیر مثبت زندگی مسیحیان قرار گرفته بود، اما بعد از آن، حقیقت را رد می کند و به زندگی گناه آلود خود باز می گردد. چنین شخصی وضعش بدتر از سابق می شود، چون او تنها راه رهایی از گناهانش، تنها راه نجات را رد کرده است. مانند کسی که در باتلاقی در حال فرو رفتن و غرق شدن است، اما حاضر نیست طنابی را که بسوی او انداخته می شود بگیرد، شخصی هم که از مسیح رو بر می گرداند، تنها راه نجات خود را رد می کند (مراجعه کنید به توضیحات مربوط به لوقا ۱۱:۲۴-۲۶).

۱۹:۲ بسیاری معتقدند که آزادی یعنی انجام هر کاری که می خواهیم. اما در این معنا هیچ کس کاملاً آزاد نیست. چون اگر ما از پیروی خدا امتناع ورزیم، در آن صورت از امیال گناه آلود خودمان پیروی خواهیم کرد و اسیر خواهشهای جسم خواهیم شد. اگر زندگی خود را تسلیم مسیح کنیم، او ما را از اسارت گناه آزاد خواهد کرد. مسیح ما را آزاد می کند تا او را خدمت کنیم. اگر چنین کنیم، این امر همیشه به خیریت نهایی خود ما منتهی خواهد شد.

۲۰:۲-۲۲ بطرس درباره کسی سخن می گوید که

پیش از هر چیز می‌خواهم این مطلب را یادآوری کنم که در زمانهای آخر، اشخاصی پیدا خواهند شد که به هر کار نادرستی که به فکرشان می‌رسد، دست زده، حقیقت را به باد تمسخر خواهند گرفت،^۴ و خواهند گفت: «مگر مسیح وعده نداده که باز خواهد گشت؟ پس او کجاست؟ اجداد ما نیز به همین امید بودند، اما مردند و خبری نشد. دنیا از ابتدای پیدایش تابحال هیچ فرقی نکرده است.»^۵ ایشان عمداً نمی‌خواهند این حقیقت را به یاد آورند که یک بار خدا جهان را با طوفانی عظیم نابود ساخت، آن هم مدتها بعد از آنکه به فرمان خود آسمانها و زمین را آفرید و از آب برای شکل دادن و احاطه زمین استفاده کرد.^۶ اکنون نیز به فرمان خدا، آسمان و زمین باقی هستند تا در روز داوری با آتش نابود شوند، یعنی در همان روزی که بدکاران مجازات و هلاک خواهند شد.^۷ اما ای عزیزان، این حقیقت را فراموش نکنید که برای خدا یک روز یا هزار سال تفاوتی ندارد.^۸ بنابراین، مسیح در وعده بازگشت خود تأخیری بوجود نیاورده است، گر چه گاهی اینگونه بنظر می‌رسد. در واقع، او صبر می‌کند و فرصت بیشتری می‌دهد تا گناهکاران توبه کنند، چون نمی‌خواهد کسی هلاک شود.^۹ بهر حال بدانید که روز خداوند حتماً خواهد آمد، آن هم مثل دزدی که همه را غافلگیر می‌کند. در آن روز، آسمانها با صدایی هولناک از بین خواهند رفت، و اجرام آسمانی در آتش نابود شده، زمین و هر چه در آن است، خواهد سوخت.

^{۱۱} پس حال که می‌دانید هر چه در اطرافمان هست نابود خواهد شد، چقدر باید

۳:۳

۱ تیمو ۱:۴

۲ پطر ۱:۲

۱۸ یهو

۴:۳

اش ۱۹:۵

ار ۱۵:۱۷

۶و۳:۳

پیدا ۱:۹، ۱:۱۰ و ۱:۱۰-۱۰:۱۲

مز ۲:۲۴؛ ۶:۱۳۶

کول ۱۷:۱

عبر ۳:۱۱

۷:۳

اش ۱۵:۶۶

متی ۱۵:۱۰

اقرن ۱۳:۳

۲ تس ۱:۸

عبر ۲۹:۱۲

۹:۳

اش ۱۸:۳۰

روم ۴:۲؛ ۱۱:۱۳

۱ تیمو ۴:۲

مکا ۲۱:۲

۱۰:۳

متی ۴۳:۲۴

اقرن ۸:۱

۱ تس ۵:۵

مکا ۳:۳

۴و۳:۳ در زمانهای آخر، استهزاکنندگان خواهند گفت که عیسی هرگز نخواهد آمد. اما پطرس با بیان تسلط خدا بر زمان، استدلال آنها را باطل می‌سازد. «زمانهای آخر» یعنی دوره زمانی بین ظهور مسیح و بازگشت او؛ بنابراین ما مانند پطرس در زمانهای آخر زندگی می‌کنیم. ما باید کاری را انجام دهیم که خدا ما را برای آن دعوت کرده است، و ایمان داشته باشیم که او طبق وعده‌اش باز خواهد گشت.

۷:۳ در زمان نوح، خدا انسان‌ها را با طوفان و آب کیفر داد؛ در بازگشت او، کیفر او با آتش خواهد بود. در مکاشفه ۲۰:۱۹؛ ۲۰:۲۰-۱۰:۱۵ این آتش توصیف شده است.

۸:۳ شاید ایماندارانی که هر روز با جفا روبرو می‌شدند، تصور می‌کردند که خدا در وعده‌هایش تأخیر می‌کند و خیلی طول می‌کشد تا به آنها عمل کند. خدا تأخیر نمی‌کند؛ موضوع این است که او مطابق زمان‌بندی‌های ما

عمل نمی‌کند (مزمور ۴:۹۰). عیسی صبر می‌کند تا گناهکاران بیشتری توبه کنند و بسوی او باز گردند. ما نباید بنشینیم و منتظر او باشیم، بلکه باید با این درک زندگی کنیم که وقت کوتاه است و ما خدمت مهمی بر عهده داریم. در هر وقت، حتی امروز آماده ملاقات با او باشید؛ اما طوری نحوه خدمتتان را برنامه‌ریزی کنید که گویی مسیح صدها سال بعد باز خواهد گشت.

۱۱و۱۰:۳ بازگشت مسیح برای کسانی که به او ایمان ندارند، ناگهانی و وحشتناک خواهد بود. برای دستیابی به نبوت‌هایی که در وصف روز خداوند شده است، مراجعه کنید به اشعیا ۴:۳۴؛ یوئیل ۱:۵، ۱:۶؛ متی ۲۴؛ مرقس ۱۳؛ لوقا ۲۱؛ مکاشفه ۱۲:۶-۱۷. ما که می‌دانیم زمین خواهد سوخت، باید اطمینان خود را بر چیزهای ماندنی و ابدی بنهیم. آیا شما بیشتر وقتتان را صرف اندوختن ثروت می‌کنید، یا تلاش برای رشد شخصیت مسیح‌گونه؟

۱۲:۳

مز ۳:۵۰

اش ۱۹:۲۴ : ۴:۳۴

اقرن ۷:۱

۱۳:۳

اش ۲۱:۶۰ : ۲۵:۱۷:۶۵

مکا ۲۷:۱:۲۱

۱۴:۳

ا پتر ۷:۱

۱۵:۳

اعما ۱۷:۹

روم ۴:۲

کول ۲۵:۱-۲۷

عبر ۱۱:۵

۱۶:۳

اش ۱۳:۲۸

عبر ۱۱:۵

ا پتر ۲:۳

۱۷:۳

اقرن ۱۲:۱۰

افس ۱۴:۴

ا پتر ۲:۱۸

مکا ۵:۲

زندگی تان پاک و خدایسندانه باشد.^{۱۲} باید چشم براه آن روز باشید و تلاش کنید تا آن روز زودتر فرا رسد، روزی که آسمانها خواهد سوخت و اجرام آسمانی در شعله‌های آتش ذوب شده، نابود خواهند گشت.^{۱۳} ولی ما با امید و اشتیاق، در انتظار آسمانها و زمین جدید می‌باشیم که در آنها فقط عدالت و راستی حکمفرما خواهد بود، زیرا این وعده خداست.

^{۱۴} پس ای عزیزان، از آنجا که منتظر این رویدادها هستید و چشم‌براه بازگشت مسیح می‌باشید، سخت بکوشید تا بی‌گناه زندگی کنید و با همه در صلح و صفا بسر برید تا وقتی مسیح باز می‌گردد، از شما خشنود باشد.

^{۱۵} در ضمن بدانید که مسیح به این دلیل صبر می‌کند تا ما فرصت داشته باشیم پیام نجات‌بخش او را به گوش همه مردم برسانیم. برادر عزیز ما «پولس» نیز با آن حکمتی که خدا به او داده است، در بسیاری از نامه‌های خود درباره همین مطلب، سخن گفته است. درک برخی از نوشته‌های او دشوار است و بعضی که اطلاع کافی از کتاب آسمانی ندارند و وضع روحانی‌شان نیز ناپایدار است، آنها را به غلط تفسیر می‌کنند، همان کاری که با بخشهای دیگر کتاب آسمانی نیز می‌کنند. اما با این کار، نابودی خود را فراهم می‌سازند.

^{۱۷} برادران عزیز، این حقایق را از پیش به شما گوشزد می‌کنم تا مراقب خود باشید و بسوی اشتباهات این اشخاص بدکار کشیده نشوید، مبادا شما نیز از راه

۱۲:۳ ما چطور می‌توانیم تلاش کنیم تا آمدن مسیح زودتر فرا برسد؟ در واقع ما نمی‌توانیم این کار را بکنیم. او صبر می‌کند تا افراد بیشتری توبه کنند؛ پس ما باید سخت بکوشیم تا پیام انجیل را اعلام کنیم و عده بیشتری را به ایمان به او هدایت نماییم (مراجعه کنید به متی ۱۴:۲۴).

۱۳:۳ نقشه خدا برای بشریت نابودی نیست، بلکه خلقتی جدید است (مراجعه کنید به اشعیا ۱۷:۶ ؛ ۲۲:۶۶ ؛ مکاشفه ۲۱ و ۲۲). او آسمانها و زمین را با آتش پاک خواهد کرد، و بعد، از نو آنها را خواهد ساخت. ما می‌توانیم با شادی و با امید و اشتیاق در انتظار دنیای نیکو و اصلاح‌شده خدا باشیم.

۱۴:۳ ما نباید به‌خاطر اینکه مسیح هنوز باز نگشته، تنبل و بی‌خیال شویم، بلکه زندگی ما باید بیانگر انتظار مشتاقانه ما برای آمدن او باشد. دوست دارید به هنگام بازگشت او، مشغول انجام چه کاری باشید؟ آیا در زندگی هرروزتان به همین منوال عمل می‌کنید؟

۱۵:۳ و ۱۶:۳ زمانی که بطرس به کلیساها نامه می‌نوشت، نامه‌های پولس شهرت فراوانی داشت. توجه کنید که بطرس طوری از نامه‌های پولس سخن می‌گوید که گویی با «دیگر کتب کتاب مقدس» در یک سطح هستند. در

زمان نگارش این نامه، کلیسای اولیه نامه‌های پولس را الهام خدا می‌دانست.

۱۵:۳-۱۸ بطرس و پولس پیشینه و شخصیت کاملاً متفاوتی داشتند و از دیدگاههای متفاوتی موعظه می‌کردند. پولس بر نجات بوسیله فیض و نه شریعت تأکید می‌کرد؛ درحالی که بطرس ترجیح می‌داد درباره زندگی مسیحی و خدمت صحبت کند. با این حال، این دو مرد با یکدیگر قائل تضاد نبودند و همیشه احترام زیادی نسبت به یکدیگر قائل می‌شدند. معلمین دروغین با تحریف معنای نوشته‌های پولس، می‌کوشیدند بی‌قیدی و فساد اخلاقی را توجیه کنند. بی‌شک این کار باعث محبوبیت آنها می‌شد، چون مردم همیشه دوست دارند گناهان مورد علاقه‌شان را تبرئه کنند. اما این کار، پیغام پولس را مخدوش می‌ساخت. وقتی او به رومیان در فصل ۶ آیه ۱۵ می‌نویسد: «آیا این بدان معناست که می‌توانیم باز هم گناه کنیم؟ هرگز!»، شاید همین معلم‌نماها را مد نظر داشته است. بطرس به خوانندگان نامه‌اش گوشزد می‌کند که با رشد در شناخت عیسی، از اشتباهی که این معلمین بدکار مرتکب می‌شدند، اجتناب کنند. هرچه بهتر عیسی را بشناسیم، جذابیت تعالیم دروغ هم کمتر خواهد شد.

راست منحرف گردید.^{۱۸} در قدرت روحانی رشد کنید و در شناخت خداوند و نجات دهنده مان عیسی مسیح ترقی نمایید، که هر چه جلال و شکوه و عزت هست، تا ابد براننده اوست. آمین.

۱۸:۳
روم ۳۶:۱۱
۲ تیمو ۱۸:۴
۲ پطرس ۸:۲:۱
مکا ۶:۱

که باشیم، دنیای گناه آلود همیشه ایمان ما را به طریقی به مبارزه می‌طلبد. ما هنوز راهی طولانی برای رشد داریم. اگر ما هر روز راههایی را بیابیم که به مسیح نزدیکتر شویم، در این صورت در تمام شرایط آماده خواهیم بود که برای حقیقت بایستیم.

۱۸:۳ پطرس این نامه مختصر را همان‌طور که شروع کرده بود، خاتمه می‌دهد، یعنی با ترغیب خوانندگان نامه‌اش به شناخت هر چه بهتر خدا. این مهم‌ترین قدم برای رد معلمین دروغین است. در سفر روحانی زندگی، در هر جا که قرار داشته باشیم، در هر درجه از رشد ایمان